

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/478/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612209493
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5612209493.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Urbanovej a členov senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a JUDr. Františka Potockého, v právnej veci navrhovateľa: L. Y., nar. X.X.XXXX, bytom P. B. XXX/X, XXX XX K. - K., štátny občan SR, zastúpeného splnomocneným zástupcom Ing. L. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. B. XXX/X, XXX XX K. - K., štátnym občanom SR, proti odporcovi: JUDr. Ján Franek, súdny exekútor, Exekútorický úrad G. U. so sídlom M. X, XXX XX G. U., v konaní o zaplatenie sumy 208,10 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/124/2012-38 zo dňa 11.10.2012, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/124/2012-38 zo dňa 11.10.2012 vo výroku, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 206,80 eur v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 206,80 eur od 11.6.2012 do zaplatenia a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Vo zvyšnej časti, v ktorej súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol zostáva rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/124/2012-38 zo dňa 11.10.2012 **n e d o t k n u t ý.**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 206,80 eur v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 206,80 eur od 11.6.2012 do zaplatenia (veta prvá výroku rozsudku). Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (veta druhá výroku rozsudku). Zároveň priznal navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 69,90 eur, ktoré je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (veta tretia výroku rozsudku).

Uviedol, že návrhom podaným na okresný súd dňa 31.8.2012 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 208,10 eur s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že odporca vykonáva činnosť ako súdny exekútor. Voči navrhovateľovi sa viedlo exekučné konanie pod sp.zn. Ex 417/2011, na základe návrhu oprávneného Sociálna poisťovňa, pobočka Žilina, o vymoženie pohľadávky vo výške 1.191,49 eur. Návrh na vykonanie exekúcie bol doručený odporcovi dňa 4.4.2011. Navrhovateľ zaplatil pohľadávku oprávnenému dňa 6.4.2011, ktorú skutočnosť oznámil oprávnený odporcovi dňa 11.4.2011. Následne dňa 27.4.2011 Okresný súd Žilina vydal poverenie na vykonanie exekúcie pod č. 5511*090665. Podľa názoru navrhovateľa, súdny exekútor nemal dôvod predložiť súdu žiadosť o vydanie poverenia, nakoľko dlh zanikol zaplatením. Odporca mu doposiaľ nedoručil poverenie o začatí exekúcie. O tom, že prebieha exekučné konanie sa navrhovateľ dozvedel až z príkazu na úhradu trov

exekúcie zo dňa 8.6.2011, vydaný odporcom znejúcim na sumu 157,25 eur s tým, že proti príkazu nebolo možné podať odvolanie. Následne dňa 16.8.2011 banka navrhovateľovi z jeho účtu odpísala peňažnú čiastku 208,10 eur a túto pripísala na účet odporcu. Odporca na jeho výzvu zo dňa 17.8.2011 oznámil, že žiadosť navrhovateľa o vrátenie sumy 208,10 eur považuje za neopodstatnenú.

Odporca žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť s odôvodnením, že v zmysle vtedy platného ust. § 47 ods. 3 Exekučného poriadku má exekútor nárok na náhradu trov konania vo výške ustanovenej osobitným predpisom v rovnakom rozsahu, ako v prípade upustenia od vykonania exekúcie. Potvrdil, že exekučné konanie sa začalo 4.4.2011. a dňa 6.4.2011 mu oprávnený oznámil, že povinný uhradil na jeho účet pohľadávku. Okresný súd Žilina mu doručil poverenie na vykonanie exekúcie 16.5.2011 s tým, že do doručenia poverenia odporca nevykonával žiadne úkony. V zmysle vtedy platnej právnej úpravy vydal upovedomenie o začatí exekúcie, príkaz na úhradu trov exekúcie vo výške 10% + náhrady hotových výdavkov, t.j. ako pri upustení od vykonania exekúcie. Odmena 10% činila 119,50 eur + DPH a náhrada hotových výdavkov v tom čase 11,54 eur. Keďže povinný v lehote do troch dní neuhradil trovy exekúcie a náhradu hotových výdavkov vyčíslené v upovedomení o začatí exekúcie, vykonal ďalšie úkony pre vymożenie trov exekúcie. Odmena bola teda vyčíslená na sumu 119,50 eur + 20% DPH, čo je spolu 143,40 eur a náhrada hotových výdavkov činila 53,92 eur, čo spolu činí sumu 208,10 eur. Okresný súd poukázal na ust. § 47 ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení účinnom do 31.12.2011 ako aj ust. § 33 ods. 1 Exekučného poriadku a tiež na ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka s použitím ust. § 3 ods.1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a konštatoval, že občianske súdne konanie je ovládané zásadou iura novit curia (právo pozná súd). Účastníci konania nie sú povinní uplatnený nárok, ani obranu proti nemu, právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriaďiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah alebo právo je alebo nie je, alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovené. Ak účastník uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje ním tvrdený nárok alebo obranu proti nemu, ale s takýmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom účastníka a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú (poukázal pri tom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/196/2009 zo dňa 22.9.2010). Podanou žalobou sa navrhovateľ domáhal vydania bezdôvodného obohatenia v celkovej sume 208,10 eur. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/58/2009 exekútor v exekučnom konaní vykonáva úlohy štátneho orgánu, ktorému je zverený výkon verejnej (štátnej) moci v rozsahu ustanovenom Exekučným poriadkom a subsidiárne Občianskym súdnym poriadkom. Právny vzťah súdneho exekútora a účastníka exekučného konania sa nemôže považovať za súkromno-právny vzťah. Na strane súdneho exekútora nemôže dôjsť k bezdôvodnému obohateniu v zmysle ust. § 451 Občianskeho zákonníka tým, že povinný mu na základe výzvy (§ 47 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku) zaplatí za výkon exekučnej činnosti vo výzve uvedenú odmenu, výška ktorej presahuje sumu zodpovedajúcu právnemu predpisu. Prvostupňový súd preto skúmal, či návrhom uplatnený nárok nevyplýva zo vzťahu zodpovednosti súdneho exekútora za škodu spôsobenú účastníkovi konania, podľa ust. § 33 ods. 1 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého súdny exekútor v prípade, že osobitný zákon neustanovuje inak, zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil on alebo jeho zamestnanec v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona. Exekútor má za výkon svojej činnosti vždy právo na odmenu za úkony exekučnej činnosti a náhradu skutočných výdavkov, ktoré mu vznikli pri výkone exekúcie. Rozhodujúcim okamihom pre vznik tohto nároku je doručenie poverenia na vykonanie exekúcie (§ 47 ods. 3 Exekučného poriadku). Súdny exekútor môže začať vykonávať exekúciu až po získaní poverenia na vykonanie exekúcie, preto je logický výklad, že až po tomto okamihu vzniká exekútorovi nárok na náhradu trov exekúcie. Exekučný poriadok definuje trovy exekúcie ako odmenu, náhradu hotových výdavkov a náhradu za stratu času pri vykonaní exekúcie. Odmena vo všeobecnosti predstavuje akékoľvek plnenie, ktoré fyzická osoba prijíma za vykonanú činnosť. Právo na odmenu za vykonanú prácu je ústavným právom, pričom nárok na odmenu vzniká vykonaním činnosti na základe určitého právneho vzťahu. V zmysle platnej právnej úpravy vzniká exekútorovi nárok na odmenu po doručení poverenia súdu na vykonanie exekúcie. Po začatí exekučného konania, avšak do vydania poverenia na vykonanie exekúcie, nie je súdny exekútor oprávnený realizovať žiadne úkony vedúce k nútenému výkonu exekučného titulu. Súdny exekútor preto nemôže mať nárok na náhradu trov exekučného konania v prípade, ak nevykonal žiadny úkon bezprostredne smerujúci k vymożeniu pohľadávky, pretože žiadny takýto úkon nebol v dôsledku neudelenia poverenia na vykonanie exekúcie

ani oprávnený vykonať. Ani samotné získanie poverenia na vykonanie exekúcie však samo o sebe nezakladá nárok súdneho exekútora na odmenu za výkon exekučnej činnosti. Získanie poverenia na vykonanie exekúcie totiž nie je takým úkonom exekučnej činnosti, ktorý by bezprostredne smeroval k vymoženiu pohľadávky s príslušenstvom a trov exekúcie. Súdny exekútor v zmysle ust. § 47 ods. 3 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.12.2011 by mal právo na náhradu trov exekúcie a hotových výdavkov ako pri upustení od vykonania exekúcie v prípade, že by povinný uhradil vymáhanú pohľadávku do 14 dní odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, podľa § 47 ods. 1 písm. a) v spojení s ust. § 46 ods. 3 Exekučného poriadku. Nakoľko súdnemu exekútorovi bolo doručené podanie oprávneného, ktoré sa podľa jeho obsahu posudzuje ako späťvzatie návrhu na vykonanie exekúcie, súdny exekútor mal predložiť spis príslušnému okresnému súdu - Okresnému súdu Žilina, za účelom zastavenia exekúcie a rozhodnutia o trovách exekúcie.

Súdom zamietnutá suma 1,30 eur predstavuje hotové výdavky a to poštovné za žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na ktorú má odporca zákonný nárok. V zostávajúcej časti 206,80 eur okresný súd žalobe navrhovateľa vyhovel, pretože odporca zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil on alebo jeho zamestnanec v súvislosti s činnosťou podľa Exekučného poriadku tým, že uvedenú sumu si neoprávnenne uspokojil na trovy exekúcie a náhradu hotových výdavkov, hoci nebol dôvod ďalej viesť exekúcie. Zároveň súd prvého stupňa priznal navrhovateľovi i uplatnené úroky z omeškania vo výške 9% ročne od 11.6.2012 do zaplatenia, keď jeho výška je v súlade s ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, teda odo dňa nasledujúceho po dátume uvedenom v predžalobnej výzve (č.l. 11 spisu) zo dňa 25.5.2012, kedy bol odporca preukázateľne v omeškani s plnením peňažnej pohľadávky.

Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil ust. § 142 ods. 3 O.s.p. a to tak, že priznal navrhovateľovi, ktorý mal prevažný úspech vo veci a neúspech len v pomerne nepatrnej časti, právo na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatnenie práva proti odporcovi. Tieto trovy pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh vo výške 16,50 eur a náhrady hotových výdavkov, a to cestovného za účasť na pojednávaní dňa 11.10.2012 v sume 53,40 eur na trase K. - Liptovský Mikuláš a späť, ktoré uložil odporcovi zaplatiť v prospech navrhovateľa do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia v celom rozsahu s tým, že žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť.

Podľa jeho názoru napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zopakoval chronológiu exekučného konania od jeho počiatku konštatovanú v napadnutom rozsudku pričom uviedol, že vzhľadom k tomu, že povinný plnil priamo na účet oprávneného, oprávnený bol povinný takúto skutočnosť exekútorovi oznámiť. Toto oznámenie však nie je možné posúdiť ako späťvzatie návrhu na začatie konania. Práve naopak, táto skutočnosť je pojatá do ust. § 46 ods. 3 Exekučného poriadku, podľa ktorého exekútor upustí od vykonania exekúcie, ak povinný splnil, čo mu ukladá rozhodnutie. O upustení od vykonania exekúcie nemusí byť vydané žiadne rozhodnutie. Za splnenia zákonných predpokladov uvedených vo vyššie uvedenom ustanovení Exekučného poriadku exekútorovi vzniká povinnosť od exekúcie upustiť. Odvolateľ zároveň opätovne poukázal na znenie ust. § 47 ods. 3 Exekučného poriadku platné a účinné do 31.12.2011 s konštatovaním, že v uvedenom ustanovení je jednoznačne stanovená lehota termínom „po začatí exekučného konania“ a termínom „skôr ako mu uplynie lehota na podanie námietok“. Nikde nie je uvedený dátum vydania alebo doručenia poverenia na vykonanie exekúcie. Takýto termín je pri stanovení lehoty bezvýznamný. Teda ak povinný zaplatí po začatí exekučného konania v lehote do márneho uplynutia lehoty na podanie námietok, má exekútor nárok na náhradu trov konania ako v prípade upustenia od vykonania exekúcie. V druhej vete ust. § 47 ods. 3 Exekučného poriadku je taxatívne uvedené, na čo exekútor nemá právo, t.j. nemá právo na náhradu trov konania za úkony, ktoré vykonal do doručenia poverenia súdu na vykonanie exekúcie. Iba za tieto úkony exekútor nemá právo na náhradu trov konania. Takéto trovy si však súdny exekútor ani neuplatňoval. Až nová právna úprava platná od 1.1.2012 zmenila znenie ust. 47 ods. 3 vety druhej Exekučného poriadku, ktorá znie: „do doručenia poverenia súdu na vykonanie exekúcie má však exekútor nárok iba na odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie a nárok na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov“. Až toto ustanovenie považuje doručenie poverenia súdu na vykonanie exekúcie ako rozhodujúci okamih pre vznik nároku na trovy exekúcie. Až týmto ustanovením

teda zákonodarca zmenil nárok na trovy exekúcie, v ktorom stanovil rozhodné obdobie od doručenia poverenia na vykonanie exekúcie.

Navrhovateľ sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. za použitia ust. § 156 ods. 3 O.s.p.) ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a návrh navrhovateľa o zaplatenie sumy 208,10 eur s príslušenstvom aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku napadnutého odvolaním zodpovedá kritériám uvedených v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Súčasne odvolací súd preskúmal i námietky odporcu uvedené v opravnom prostriedku a po ich preskúmaní dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné.

Z ust. § 47 Exekučného poriadku účinného i do 31.12.2011 jednoznačne vyplýva, že prvým procesným úkonom, ktorý exekútor urobí po udelení poverenia na vykonanie exekúcie, je spravidla upovedomenie o začatí exekúcie. Upovedomením o začatí exekúcie sa exekúcia začína a tento procesne významný následok nemožno zamieňať so začatím exekučného konania. Upovedomenie o začatí exekúcie je procesný úkon exekútora, ktorého účelom je zabezpečiť plynulé a hospodárne vykonanie exekúcie vymedzením procesných povinností a oprávnení povinného, ako aj tretích osôb. Exekútor môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44 Exekučného poriadku), tak ako to vyplýva z ust. § 36 ods. 2 vety druhej tohto právneho predpisu. Nadväzne na to z ust. § 47 ods. 3 vety druhej Exekučného poriadku exekútor nemá právo na náhradu trov konania za úkony, ktoré vykonal do doručenia poverenia súdu na vykonanie exekúcie. Ak teda exekučné konanie začalo dôjdením návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie odporcovi dňa 4.4.2011, na základe odporca listom zo dňa 7.4.2011 požiadal Okresný súd Žilina o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a oprávnený dňa 11.4.2011 oznámil odporcovi, že povinný (v súdnej veci navrhovateľ) mu uhradil vymáhanú pohľadávku, už uvedeným dňom mal súdny exekútor upustiť od vykonania exekúcie a túto skutočnosť bol povinný oznámiť aj príslušnému exekučnému súdu. Keďže tak neučinil Okresný súd Žilina dňa 27.4.2011 mu vydal poverenie na vykonanie exekúcie, ktoré súdny exekútor prevzal dňa 16.5.2011. Ak teda odporca dňa 8.6.2011 vydal upovedomenie o začatí exekúcie pod sp.zn. Ex 417/2011-9 a príkaz na úhradu trov exekúcie pod sp.zn. Ex 417/2011-11, na základe ktorého banka odpísala z účtu navrhovateľa sumu 208,10 eur a pripísala ju v prospech odporcu, takýmto postupom odporcu došlo ku vzniku škody na strane navrhovateľa, za ktorú v súlade s ust. § 33 ods. 1 Exekučného poriadku zodpovedá odporca ako súdny exekútor, v dôsledku toho okresný súd postupoval správne, keď napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 206,80 eur (žalovaná istina vo výške 208,10 Eur po odpočítaní hotových výdavkov pozostávajúcich z poštovného zo žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v sume 1,30 eur), na ktorú má nepochybne odporca zákonný nárok. Je nepochybné, že novela ust. § 47 ods. 3 vety druhej Exekučného poriadku účinná od 1.1.2012 len precizovala toto zákonné ustanovenie práve z dôvodu, negatívnych poznatkov získaných aplikáciou jeho pôvodného znenia (účinného do 31.12.2011) v praxi. Ustanovenie § 47 Exekučného poriadku sa totiž vždy viazalo a doposiaľ viaže na úkony súdneho exekútora už povereného súdom na vykonanie exekúcie.

Okresný súd v prejednávanej veci na základe vykonaného dokazovania zistil správne skutkový stav a následne vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami uvedenými v ust. § 132 O.s.p. a aj správne vo veci rozhodol.

Nakoľko i závislý výrok o trovách konania proti ktorému odvolateľ nepodal žiadne odvolacie námietky plne zodpovedá ust. § 142 ods. 3 O.s.p. a pomeru úspechu a neúspechu jednotlivých účastníkov v konaní (t.j. zohľadňuje fakt, že navrhovateľ bol v konaní neúspešný len v nepatrnej časti), odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny p o t v r d i l .

Vo zvyšnej časti (odvolaním nenapadnutej), v ktorej prvostupňový súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý rozhodnutím odvolacieho súdu.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd tak, že navrhovateľovi ich náhradu nepriznal. Odvolateľ - odporca nebol v tomto štádiu konania úspešný, a preto podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na ich náhradu. Naproti tomu úspešný navrhovateľ si náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a fakticky mu ani žiadne trovy v súvislosti s terajším druhostupňovým konaním nevznikli.

Toto rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.